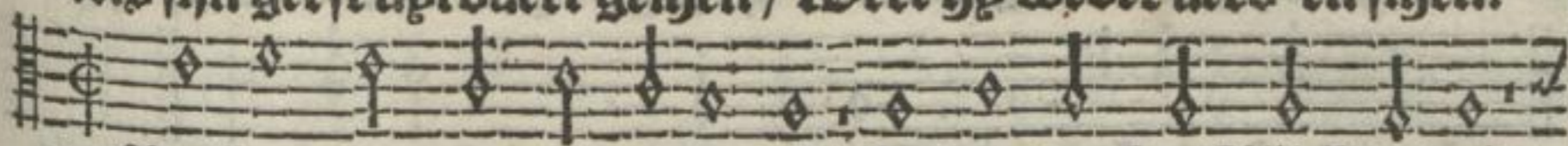
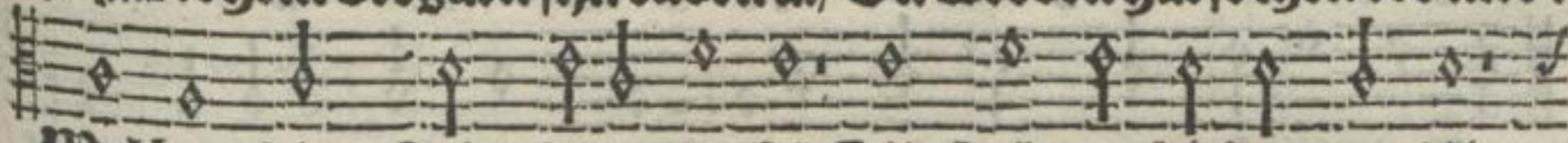

Als sijn geest uptbaert geljck / Wert hy weder aerd' en slyck.

4 Sijn geest
gaet upt / hy
heert wederont
tot sijn aerde :
te dien selven
daghe vergaen
sijne aenslagen.

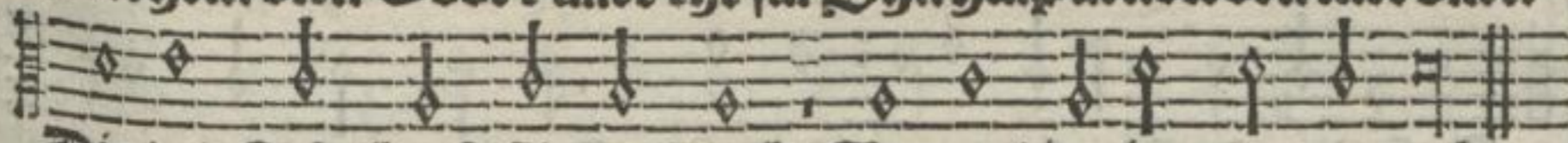

3 Met hem vergaen sijn raden al / En werden haest' ljk tot niet :

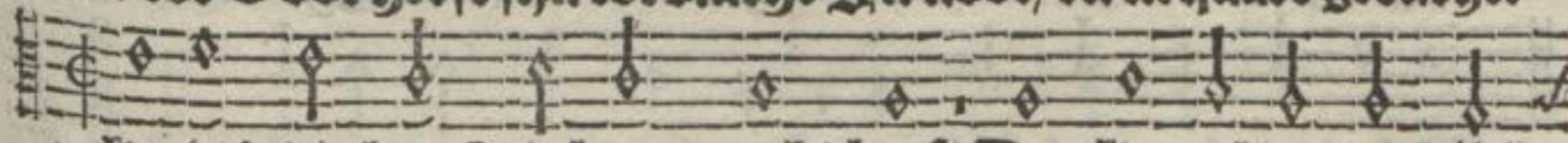

Wel hem dien Godt t'aller tyt sal Sijn hulp aenbieden met blic.

5 Welgelucksa-
lig is hy / die den
Godt Jacobs
tot sijne hulpe
heeft ; wiens
verwachtinghe
op den Heere sij-
nen Godt is.

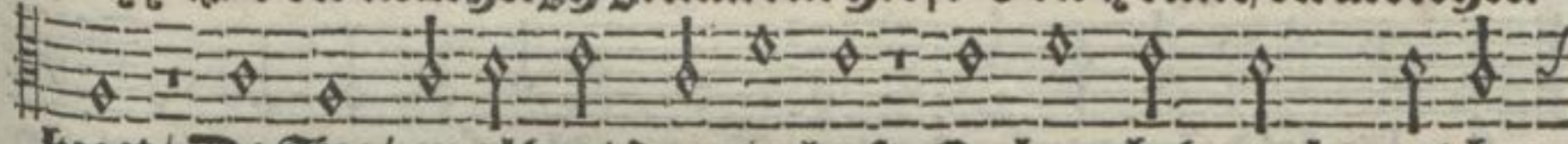

Die tot Godt heeft sijn toeblycht In noot / en in quaet gerucht.

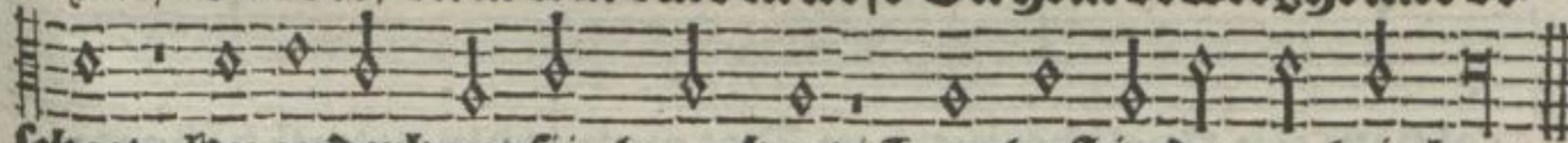

4 Hy is 't die krachtigh gemaecht heeft Den Hemel / en aertrijck

6 Die de he-
mel ende de aer-
de ghemaecht
heeft / de zee en-
de al wat in de
selve is : die
trouwe hout in
der eeuwigheyt.

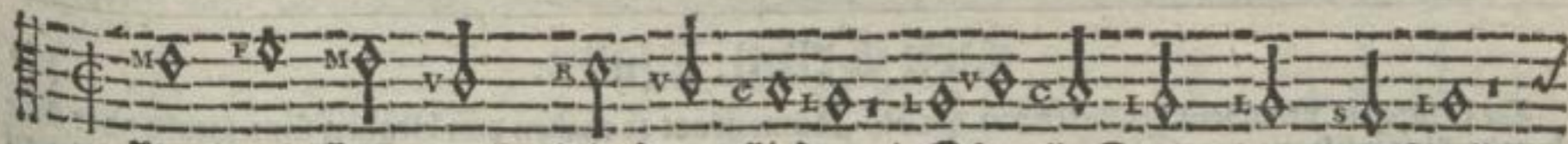

bzeet / De Zee / en al wat daer in leeft En hem beweeght met be-

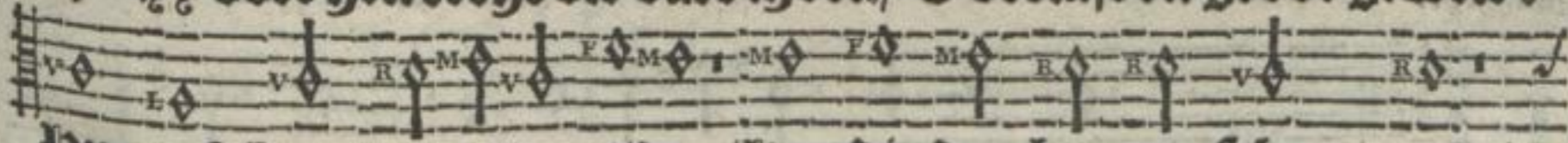
scheet : Hy onderhout sijn waerheyt / Seer vast in der eeuwigheyt.

Pause.

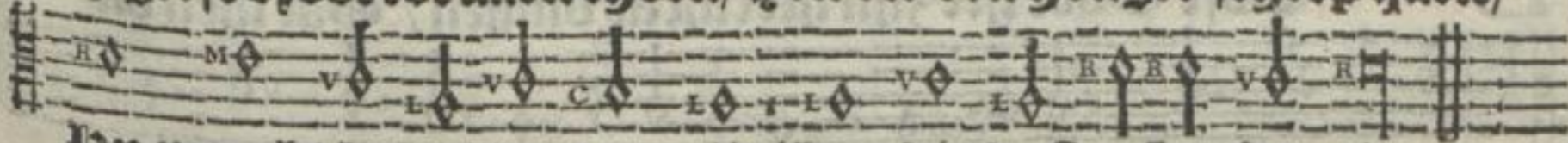

5 Hy doet hen recht die daer lyden / Oberlast en groot gewelt :

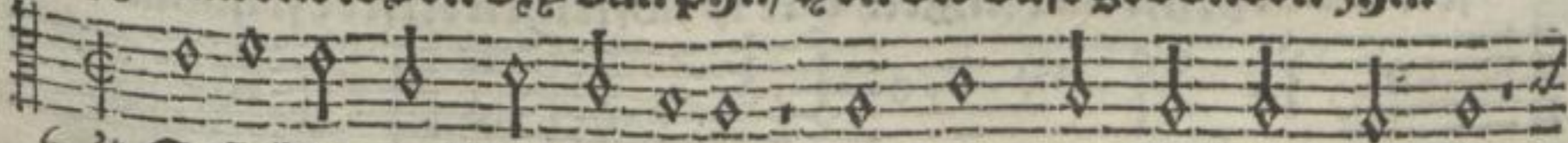
7 Die den ber-
druchten recht
doet / die den
hongerighen
bzoodt geeft / de
Heere maecht
de ghevangene
los.

Hy geeft bzood tot allen tyden / Ven die den hunger scherp quelt /

Hy maecht los en bzp van pijn / Ven die vast gebonden zijn.

6 't Gesichte geeft hy hen allen / Die daer gantschelijck zijn blind :

8 De Heere o-
pent [de oogen]
der blinden : de

